

нява въ една и въ друга посока, а въ съзнанието си държи правата посока, казваме, че той не се е отклонилъ отъ пътя си. Докато живѣе на физическия свѣтъ, човѣкъ неизбежно ще срѣща препятствия, които ще го отклоняватъ. Тукъ срещне долина, тамъ нѣкаква пропастъ, другаде — хубава градина съ благоуханни цвѣта и плодни дървета. Вниманието му непремѣнно ще се отклони. Той може да се отбие тукъ и тамъ, но, ако съзнанието му е будно, ще следва правия пътъ, който разумната природа му опредѣлила. Човѣкъ може да странствува, но никога да не се откъсва отъ целта на своя животъ, която представя центъръ, около който се движи.

Неразположението, недоволството, обезсърдението, съмнението, безвѣрието не сж нищо друго, освенъ сили, които отклоняватъ човѣка отъ правия пътъ. Страшно е, ако тѣзи отклонения влѣзатъ въ съзнанието. Обаче, докато сж още въ сърдцето и въ ума на човѣка, тѣ сж неизбежни. Тѣ сж задачи, които трѣбва правилно да се решаватъ. Запримѣръ, нѣкой става отъ сънъ съ голѣмо неразположение. Защо е неразположенъ, и той не знае; усѣща, че нѣщо тежи на гърба му. Тежестъта показва, че или той се е натоварилъ, или други сж го натоварили повече, отколкото може да носи. — Какъ може да си помогне? — Чрезъ изваждане на частъ отъ товара, или чрезъ продаването му. Ако товарътъ е чувалъ съ брашно, човѣкъ може да го продаде на нѣкой търговецъ и да го превърне